Ondřej Neff

Kayizwa lindoda

(Největší vodvaz v dějinách svangu)

Povídka Největší vodvaz v dějinách svangu (vyšla před nedávnem ve sbírce Dvorana zvrhlosti) byla přeložena do jazyka ndebele a vyšla v povídkové sbírce Ziyajuluka v Zimbabwe.

Zaujala mě změnou své délky a nyní se nám podařilo sehnat překladatelku, která ovládá tento jazyk. Slečna Rettová původní povídku neznala a držela se původního ndebelského textu, takže není možné ji ani v nejmenším vinit z úpravy povídky. Jsem přesvědčen, že i naše čtenáře zaujme svérázná úprava, kterou vyplodil „překladatel“.

Vlado Ríša

Todle je Grapo Wolinski. Teda! Fakt pěknej ptáček! I ze školy nás vylili. Hulili sme haš všem na vočích. Říkám nenechali sme v klidu jedinou sukni.

Grapo nezapomněl na kámoše, i když jeho tělo byl zlatej důl. Chlap jak hora, sotva se vejde do dveří. Říkam ti, na jeho prsou by mohlo přistávat i letadlo. Nohy a zadek z kalený vocele. Povidám ti, tak tuhý a silný lejtka, jako má tendle chlápek, hned tak neuvidíš.

Když šel Grapo kolem, všichni byli hotový. Lejtka jako vobr. Krk jako bejk. Prsa jak skála. Pusa jak jeskyně a voči jak lemur kata.

Sotva je Grapo na place, už to lítá. Tancuje, až se zvedaj mračna prachu. Lidi řičej nadšenim z toho, co tam provádí. Když hraje muzika a světla zářej, tendle chlapík tančí jako posedlej démonama. Hudba mu dala ten správnej vodvaz.

Rozsvítily se jasně červený světla. Hudba řvala na plný pecky. Pivo teklo proudem. Když sme vypli muziku a tancovali dál, vozval se rambajz. Zakvílely píšťaly, spustil se alarm a pár lidí na nás házelo kytky.

Grapo chtěl už dávno s toudle svojí fachou praštit. Chtěl prodat i svuj dům. Manažér Langey to ale těžce nes.

Nepeta, indickej maník, nebyl jen tak někdo. Grapo z něj měl vítr. I když šlo jen vo svlíkání hadrů a nechtělo se po nás, abysme s Grapem soupeřili. Sázky šly stejně všechny na něho, Grapa, mistra tohodle tance.

Tydlecty jejich hry byly vysílaný v televizi a lidi doma se na ně mohli dívat. Ženský Nepetu děsně žraly - zvlášť když si voblík jen krátkou sukýnku.

Grapo ke mně přišel a funěl jak zajíc, co utek šakalovi. Nepetu právě ta mašina sežrala. Řek mi, ať si sednu, a začal tancovat. Sakra, tak do toho!

I když byla ta hra fakt náročná, ve studiích se dost rozvinula. Stala se nejvoblíbenější ze všech her.

Rolls-Royce, kterym sme jeli, byl fakt třída. Hvězdy na vobloze a světla města zářily. Děsná paráda.

Dorazili sme na místo, kde se pořádaly hry, bylo to tam k nerozeznání vod Philadelphie. Uměl sem udělat, že člověk vypadal jak mrtvola a nemoh se hejbat. Tam sme našli Kelly, holku, co při těch šou vyhrála.

Šel sem asi dvě hodiny a našel sem dům prázdnej. Grapo už se vodstěhoval. Nevěděl sem, kde ho mam hledat. Ani detektivové mi nemohli při hledání mýho kámoše pomoct.

Když se Grapo po čase vobjevil, řek, že se jejich hře furt daří. A že i mladý jí maj ve voblibě. Sdělil svejm fandum, že se ve hře v jednom kuse zlepšuje a že se jí dál učí tajně.

Přiblížila se noc, kdy se měla hra konat. Zamířili sme do Philadelphie. S vočima dokořán sme čekali na Grapa. A vtom se Grapo vobjevil! Vykračoval si to středem přihlížejících.

Grapo vystoupil. A už se prášilo, jak tancoval! V tu chvíli prováděl divy. Sázející uzavírali sázky - vo tisíce a tisíce. Světla zářily.

Právníci byli jak na jehlách a dávali bacha, aby Grapa chytli, kdyby porušil smlouvu.

„Dnes sem měl shořet a zmizet. Mám vo tom svatý svědectví. Vždyť je to jasný. Tadle naše hra měla skončit nadobro.“ Publikum začalo hlučet. „Chceme mango jango. Grapa už nechceme! Už ho nechceme!“

Grapo se usmál a kouknul se na nás. Je tady kolem dost lumpů, který ho chtěj sejmout. Skočil a z místa, kam si stoupnul, vyšel kouř. Fakt, tendle chlápek byl borec.